

**R. Patris, Francisci Svarez, E Societate Iesv,
Metaphysicarvm Disputationvm, In Qvibvs Et Vniversa
Natvralis Theologia Ordinate Traditvr, Et Qvæstiones Ad
omnes duodecim Aristotelis Libros ...**

Suárez, Francisco

Mogvntiæ ; [Coloniæ Agrippinæ], 1630

Index Disputationvm, Et Sectionvm, Qvæ In Hoc Opere Continentvr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94135](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94135)

INDEX DISPV TATIO- NVM, ET SECTIONVM, QVÆ IN HOC OPERE CONTI- NENTVR.

Prior numerus paginam, alter columnam designat.

IN PRIORI TOMO.

DISPV TATIO I.

De natura prima Philosophia seu Metaphysica.

SECTIO PRIMA.

*Q*UOD sit Metaphysica obiectum.

- 2 Vtrum Metaphysica veretur circa res omnes secundum proprias rationes earum.
- 3 Vtrum Metaphysica sit vna tantum scientia.
- 4 Quæ sint huius scientiæ munera, quæ finis, quæque utilitas.
- 5 Vtrum Metaphysica sit perfectissima scientia speculatiua, verag, sapientia.
- 6 Vtrum inter omnes scientias Metaphysica maxime ab homine appetatur appetitu naturali.

DISP. II. De ratione essentiali seu conceptu entis.

- Secl. 1. Vtrum ens in quantum ens, habeat in mente nostra vnum conceptum formalem omnibus entibus communem.*
- 2 Vtrum ens habeat vnum conceptum, seu rationem formalem obiectiuam.
 - 3 Vtrum ratio seu conceptus entis in re ipsa & ante intellectum, sit aliquo modo praeclusus ab inferioribus.
 - 4 In quo consistat ratio entis in quantum ens, & quomodo inferioribus entibus conueniat.
 - 5 Vtrum ratio entis transcendat omnes rationes & differentias inferiorum entium, ita vt in eis intime, & essentialiter includatur.
 - 6 Quomodo ens in quantum ens ad inferiora contrahatur seu determinetur.

DISPV T. III. De passionibus entis in communi & principiis eius.

- Secl. 1. Vtrum ens in quantum ens habeat aliquas passiones, & quales illæ sint.*
- 2 Quot sint passiones, & quem ordinem inter se seruent.

- 3 Quibus principiis demonstrari possint passiones de ente, & an inter ea hoc sit primum, Impossibile est idem esse & non esse.

DISPV T. IV. De vnitatem transcendentaliia communi.

- Secl. 1. Vtrum vnitatem transcendentali addat enti rationem aliquam positivam, vel tantum priuatiuam.*
- 2 Vtrum vnum de formali dicat solam negationem quam addit supra ens, vel aliquid aliud.
 - 3 Quotuplex sit in rebus vnitatem.
 - 4 Vtrum vnitatem sit adequata posio entis: & de diuisione entis in vnum & multa.
 - 5 An diuisio entis in vnum & multa sit analogæ.
 - 6 Quomodo vnum & multa opponantur.
 - 7 An vnum sit prius quam multa, & indiuisio quam diuisio.
 - 8 An diuisio entis in vnum & multa sit prima omnium.
 - 9 Vtrum vnitatem transcendentali sit vnitatem numerica.

DISPV T. V. De vnitatem indiuiduali, eiusque principio.

- Secl. 1. Vtrum omnes res quæ existunt, vel existere possunt singulares sint & indiuidua.*
- 2 Vtrum in omnibus naturis res indiuidua & singularis, vt talis est, addat aliquid supra communem, seu specificam naturam.
 - 3 Vtrum materia signata sit indiuiduationis principium in substantiis materialibus.
 - 4 An forma substantialis sit principium indiuiduationis substantiarum materialium.
 - 5 Vtrum principium indiuiduationis sit existentia rei singularis.
 - 6 Quod tandem sit principium indiuiduationis in omnibus substantiis creatis.
 - 7 Vtrum principium indiuiduationis accidentium sit ex subiecto sumendum.
 - 8 An repugnet duo accidentia solum numero diuersa, esse simul in eodem subiecto ob eorum indiuiduationem.
 - 9 An repugnet indiuiduationis accidentium vt plura solum numero differentia successiue sint in eodem subiecto.

Index Disputationum & Sectionum

DISP. VI. De vnitare formali & vniuersali.

- Secl. 1. Vtrum sit in rebus aliqua vnitas formalis distincta à numerali, & minor illa.*
2. An vnitas vniuersalis natura distincta à formali, sit in rebus actu ante mentis operationem.
3. Vtrum natura communis ex se habeat aliquam vnitatem precisionis extra indiuidua, & ante mentis operationem.
4. Quid sit in natura vniuersali aptitudo vt sit in multis.
5. An vnitas vniuersalis consurgat ex operatione intellectus, & quomodo difficultatibus in contrarium positis satisfaciendum sit.
6. Per quam operationem intellectus fiant res vniuersales.
7. An vniuersalia sint entia realia corporea, substantia- lia, vel accidentalia, quasq; causas habeant.
8. Quotuplex sit vniuersale, seu vnitas eius.
9. Quomodo in re distinguantur vnitas generis & differ- entia, tam inter se, quam ab specifica vnitare.
10. Vtrum abstracta Metaphysica generum, & specierum, & differentiarum possint inter se predicari.
11. Quod sit in rebus principium vnitatis formalis, & vni- uersalis.

DISP. VII. De variis distinctionum generibus.

- Secl. 1. Vtrum prater distinctionem realem & rationis, sit aliqua alia distinctio in rebus.*
2. Quibus signis seu modis discerni possint varij gradus dis- tinctionis rerum.
3. Quomodo idem & diuersum tum inter se, tum ad ens comparentur.

DISP. VIII. De Veritate, seu Vero, quod est passio entis.

- Secl. 1. Vtrum in compositione & diuisione intellectus sit formalis veritas.*
2. Quid sit veritas cognitionis.
3. Vtrum veritas cognitionis sit solum in compositione, & diuisione, vel etiam in simplicibus conceptibus.
4. An veritas cognitionis seu intellectus in eo non sit, donec iudicet.
5. An veritas cognitionis sit tantum in intellectu speculati- uo, vel etiam in practico.
6. An in diuisione sit veritas aequae ac in compositione.
7. Vtrum veritas aliqua sit in rebus, qua sit passio entis.
8. An veritas per prius dicatur de veritate cognitionis, quam de veritate rei, & quomodo.

DISP. IX. De falsitate, seu falso.

- Secl. 1. Quidnam, & vbi sit falsitas, & an sit entis pro- prietas.*
2. Quae sit falsitatis origo.
3. Vnde oriatur difficultas veritatem assequendi.

DISPVT. X. De bono seu bonitate tran- scendentali.

- Secl. 1. Quid bonum, seu bonitas sit.*
2. Quomodo se habeat bonum ad rationem finis, Vel potius quotuplex sit bonum.

- 3. Quodnam bonum sit, quod cum ente conuertitur tan- quam passio eius.*

DISP. XI. De malo.

- Secl. 1. Vtrum malum sit aliquid in rebus, & quotu- plex sit.*
2. Quotuplex sit malum.
3. Vbi, & vnde sit malum, & quas causas habeat.

DISP. XII. De causis entis in com- muni.

- Secl. 1. Vtrum causa & principium idem omnino sint.*
2. Vtrum sit aliqua communis ratio causa, & quamam, & qualis.
3. Quotuplex sit causa.

DISPVT. XIII. De materiali cau- sa substantiae.

- Secl. 1. An sit euident ratione naturali dari in entibus causam materiale substantiarum, quam materiam primam nominamus.*
2. Vtrum materialis causa substantiarum generabilium, sit vna vel multiplex.
3. Vtrum prima & vnica causa materialis generabilium substantiarum, sit aliquod corpus simplex, vel substan- tia integra.
4. Vtrum materia prima habeat aliquam entitatem a- ctuale in generabilem, & incorruptibilem.
5. Vtrum materia sit pura potentia, & quo sensu id acci- piendum sit.
6. Quomodo possit materia cognosci.
7. Quid causas materia.
8. Per quid causet materia.
9. Quid sit causalitas materiae.
10. Vtrum materialis causa substantialis in corporibus in- corruptibilibus inueniatur.
11. An materia incorruptibilium corporum sit eiusdem ra- tionis cum elementari.
12. Vtrum materia caelestis ne an elementaris perfectior sit.
13. Qualis sit causalitas materiae incorruptibilium cor- porum.
14. Vtrum in rebus incorporeis dari possit causa mate- rialis substantialis, & quomodo quantitas ad hanc mate- riale causam comparetur.

DISPVT. XIV. De causa materiali accidentium.

- Secl. 1. Vtrum detur vera causa materialis acciden- tium.*
2. An substantia vt sic esse possit immediata causa materi- alis accidentium.
3. Quanam substantia possit esse causa materialis acciden- tium.
4. Vtrum vnum accidens possit esse proxima causa mate- rialis alterius.

DISPVT. XV. De causa formali sub- stantiali.

- Secl. 1. An dentur in rebus materialibus substantiales forma.*
2. Quomodo possit forma substantialis fieri in materia, & ex materia.

quæ in hoc opere continentur.

- 3 An in eductione substantialis forma oporteat materiam tempore antecedere.
- 4 An forma, dum ex materia educitur, per se fiat.
- 5 Quæ sit propria ratio forma substantialis, propriæ, causalitas eius in suo genere.
- 6 Quæ sit ratio causandi forma.
- 7 Quis sit effectus causæ formalis.
- 8 Virum forma substantialis sit vera causa materia, & materia effectus eius.
- 9 Virum tanta sit dependentia materia à forma, vt sine illa nec per diuinam potentiam conseruari possit: & è conuerso.
- 10 Virum vnius substantia vna tantum detur causa formalis.
- 11 Quid sit forma Metaphysica, & quæ materia illi respondent, quamq; causalitatem habeat.

DISP. XVI. de formali causa accidentali.

- Seç. 1. Virum omnia accidentia veram exerceant causalitatem formalem, & circa quem effectum.
- 2 Virum omnis forma accidentalis educatur de potentia subiecti.

DISP. XVII. De causa efficiente in communi.

- Seç. 1. Quid causa efficiens sit.
- 2 Quotuplex sit causa efficiens.

DISP. XVIII. De causa proxima efficiente, eiusque causalitate, & omnibus quæ ad causandum requiruntur.

- Seç. 1. Virum res creata aliquid vere efficiant.
- 2 Quodnam sit principium, quo vna substantia creata efficit aliam.
 - 3 Quodnam sit principium, quo substantia creata efficiunt accidentia.
 - 4 Quæ accidentia possint esse principia agendi.
 - 5 Virum sola accidentia sine concursu formarum substantialium efficiant alia accidentia.
 - 6 Virum accidens sit instrumentum tantum in productione alterius accidentis.
 - 7 Virum causa efficiens esse debeat in re distincta à recipiente, vt agere possit.
 - 8 Virum causa efficiens debeat esse simul coniuncta, vel propinqua passo vt agere possit.
 - 9 Virum causa efficiens ad agendum requirat passum sibi dissimile, & in qua proportionem.
 - 10 Virum actio sit propria ratio causandi efficientis causæ seu causalitatis eius.
 - 11 Virum causa efficiens aliquid efficiendo corrumpat aut destruat, & quomodo.

DISP. XIX. De causis necessario, & libere seu contingenter agentibus, vbi etiam de fato, fortuna, & casu.

- Seç. 1. Virum in causis efficientibus creatis sint aliqua necessario agentes, & qualis sit illa necessitas.
- 2 Virum inter efficientes causas sint aliqua absq; necessitate & cum libertate operantes.
 - 3 Virum causis efficientibus possit esse aliqua libere agens si prima causa ex necessitate operatur: & in vniuersum An libertas actionis requirat libertatem in omnibus causis in illam influentibus, vel an vna sufficiat.

- 4 Quomodo sit libertas vel contingentia in actione causæ secunda, non obstante concursu prima: consequenter. Quo sensu verum sit causam liberam esse; Quæ positis omnibus requisitis ad agendum potest agere, & non agere.
- 5 Quanam sit facultas, in qua formalis residet libertas causæ creatæ.
- 6 Quomodo causa libera determinetur à iudicio rationis.
- 7 Quæ sit radix & origo defectus causæ libera.
- 8 Ad quos actus sit indifferentia in causa libera.
- 9 An libertas causæ sit dum actus operatur.
- 10 An ex libertate causarum efficientium oriatur contingentia in effectibus vniuersi, vel sine illa esse possit.
- 11 Virum aliqua vera ratione possit fatum inter causas efficientes vniuersi numerari.
- 12 Virum casus & fortuna inter causas efficientes numerari debeant.

DISP. XX. De prima causa efficiente, primaque eius actione, quæ est Creatio.

- Seç. 1. An possit ratione naturali cognosci creationem aliquorum entium esse possibilem, an etiam necessariam: vel (quod idem est) An vnum in quantum ens possit essentialiter dependere effectiue ab alio ente.
- 2 Virum ad creandum requiratur infinita vis agendi, & ideo ita sit Dei propria, vt creatura communicari non possit.
 - 3 An possit dari instrumentum creationis.
 - 4 An creatio sit aliquid in creatura distinctum ex natura rei ab ipsa.
 - 5 Virum de ratione creationis sit nouitas essendi.

DISP. XXI. De prima causa efficiente, & altera eius actione, quæ est Conseruatio.

- Seç. 1. An possit ratione naturali demonstrari entia creata in suo esse semper dependere ab actuali influxu primæ causæ.
- 2 Quanam actio sit conseruatio, & quomodo à creatione differat.
 - 3 Virum res omnes à solo Deo pendeant in conseruari.

DISP. XXII. De prima causa, & alia eius actione quæ est Cooperatio, seu Concursus cum causis secundis.

- Seç. 1. An possit sufficienter probari ratione naturali Deum per se ac immediate operari in actionibus omnium creaturarum.
- 2 Virum concursus causæ primæ cum secundæ sit aliquid per modum principij, vel actionis.
 - 3 Quomodo comparetur concursus Dei ad actionem causæ secundæ, & ad subiectum eius.
 - 4 Quomodo Deus præbeat concursum suum causis secundis.
 - 5 Virum causæ secundæ pendeant essentialiter in operari à sola causa primæ aut etiam aliis.

DISP. XXIII. De causa finali in communi.

- Seç. 1. An finis sit vera causa realis.
- 2 Quotuplex sit finis.

)(4

3 Quos

Index Disputationum & Sectionum

- 3 Quos effectus habeat causa finalis.
- 4 Quid sit, vel in quo consistat ratio causandi, seu causalitatis causa finalis.
- 5 Quenam sit in fine proxima ratio finaliter causandi.
- 6 Quae res possit causalitatem finalem exercere.
- 7 An esse cognitum sit fini conditio necessaria ut possit finaliter causare.
- 8 Vtrum finis moueat secundum suum esse reale vel secundum esse cognitum.
- 9 Vtrum causalitas finis locum habeat in diuinis actionibus & effectibus.
- 10 Vtrum in actionibus naturalium & irrationalium agentium vera causalitas finalis intercedat.

DISPUT. XXIV. De vltima finali causa, seu vltimo fine.

- Secl. i.* An possit sufficienter probari ratione naturali dari aliquem vltimum finem, & non dari processum in infinitum in causis finalibus.
- 2 Vtrum finis vltimus per se et proprie concurrat cum omnibus finibus proximis ad finaliter causandum & consequenter. An omnia agentia in omnibus actionibus suis finem vltimum intendant.

DISP. XXV. De causa exemplari.

- Secl. i.* An sit, quid sit & ubi sit exemplar.
- 2 Vtrum exemplar propriam rationem causa constituat, vel ad aliquam aliarum renouetur.

DISP. XXVI. De comparatione causarum ad effecta.

- Secl. i.* Vtrum omnis causa sit effectui suo nobilior.
- 2 Vtrum omnis causa sit prior suo effectui.
 - 3 Vtrum eiusdem effectus esse possint, aut debeant plures causa.
 - 4 An possit idem effectus esse simul a pluribus causis totalibus eiusdem generis & speciei.
 - 5 Vtrum diuisim possit idem effectus naturaliter esse a pluribus causis totalibus.
 - 6 Vtrum eadem possit esse causa plurium effectuum, praesertim contrariorum.

DISP. XXVII. De comparatione causarum inter se.

- Secl. i.* Quenam ex quatuor causis perfectior sit.
- 2 Vtrum causa possint esse sibi inuicem causa.

IN POSTERIORI TOMO.

DISP. XXVIII. De diuisione entis in infinitum, & finitum.

- Secl. i.* An recte diuidatur ens in infinitum & finitum.
- 2 An dicta partitiō sit sufficiens & adequata.
 - 3 An sit Analogica, ita ut ens non vniuoce sed Analogice dicatur d. Deo & creaturis.

DISP. XXIX. De primo & increato ente, An sit.

- Secl. i.* An euidenter demonstraretur dari aliquod ens à se, & increatum.
- 2 An demonstraretur à posteriori Deum esse hoc vnicum ens à se.
 - 3 An hoc idem aliquo modo à priori demonstraretur.

DISP. XXX. De primo ente seu Deo, quid sit.

- Secl. i.* An demonstraretur esse Deum quoddam ens eximie perfectum.
- 2 An demonstrari possit Deum esse infinitum.

- 3 An demonstrari possit esse purum actum simplicissimum.
- 4 Quomodo excludatur à Deo omnis substantialis compositio.

- 5 Quomodo excludatur à Deo omnis accidentalis compositio.

- 6 Quomodo attributa Dei ad eius essentiam comparentur.

- 7 An Deū esse immensum ratione naturali ostendi possit.

- 8 An Deum esse immutabilem ratione naturali demonstraretur.

- 9 Quomodo immutabilitas cum libertate diuina possit consistere.

- 10 Veritas Dei quomodo demonstraretur.

- 11 An Deus sit inuisibilis, quidq. possit ratione naturali circa hoc inuestigari.

- 12 An demonstraretur, Deum non posse comprehendi nec quidditatiue cognosci.

- 13 Possitne demonstrari Deum esse ineffabilem.

- 14 An demonstraretur, Deum esse per essentiam viuens vita intellectuali, ac felicissima.

- 15 Quid possit ratione naturali de diuina scientia cognosci.

- 16 Quid de diuina voluntate eiusque virtutibus.

- 17 Quid de diuina omnipotentia eiusq. actione.

DISP. XXXI. De essentia entis finiti ut tale est, & illius esse, eorumq. distinctione.

- Secl. i.* An esse & essentia creatura distinguantur inter se.

- 2 Quid sit essentia creatura priusquam à Deo producat.

- 3 Quomodo & in quo differant in creaturis ens in potentia & in actu, seu essentia in potentia, & in actu.

- 4 An essentia creatura constituitur in actualitate essentia per aliquod esse reale indistinctum ab ipsa quod nomen habeat, & rationem existentiae.

- 5 Vtrum praeter esse reale actualis essentia sit aliud esse necessarium quo res formaliter & actualiter existat.

- 6 Quae distinctio possit inter essentiam, & existentiam creaturam interuenire, aut intelligi.

- 7 Quidnam existentia creatura sit.

- 8 Quas causas praesertim intrinsecas habeat creatura existentia.

- 9 Quae sit proxima efficiens causa existentiae creaturae.

- 10 Quos effectus habeat existentia, & in quo differat in hoc ab essentia.

- 11 Quorum rerum sit existentia, & an simplex, vel composita sit.

- 12 Vtrum essentia creatura sit separabilis à sua existentia.

- 13 Qualis sit compositio ex esse & essentia, qualisue compositio sit de ratione entis creati.

- 14 An de ratione entis creati sit actualis dependentia, & subordinatio ad primum & increatum ens.

DISP. XXXII. De diuisione entis creati in substantiam & accidens.

- Secl. i.* Vtrum ens proxime & sufficienter diuidatur in substantiam & accidens.

- 2 Vtrum ens Analogice diuidatur in substantiam & accidens.

DISP. XXXIII. De substantia creata in communi.

- Secl. i.* Quidnam substantia significet & quomodo in incompletam, & completam diuidatur.

- 2 Vtrum recte diuidatur substantia in primam & secundam.

DISP. XXXIV. De prima substantia seu supposito, eiusq. distinctione à natura.

- Secl. i.* Vtrum prima substantia sit idem quod suppositum, aut persona, vel Hypostasis.

1. An in creaturis suppositum addat naturæ aliquid positivum reale, & ex natura rei distinctum ab illa.
2. An distinctio suppositi à natura fiat per accidentia vel principia individuantia, & ideo locum non habeat in substantiis spiritualibus.
3. Quid sit substantia creata, & quomodo ad naturam & suppositum comparitur.
4. Vtrum omnis substantia creata indivisibilis sit, & omnino incommunicabilis.
5. Quam causam efficientem vel materialem habeat substantia.
6. Vtrum substantia habeat aliquam causalitatem, & quomodo actiones dicantur esse suppositum.
7. Vtrum in secundis substantiis concreta ab abstractis distinguantur, & quomodo in eis suprema ratio substantia, & coordinatio prædicamentalis constituenda sit.

DISP. XXXV. De immateriali substantia creata.

- Sect. 1. Vtrum possit ratione naturali probari in universo aliquas substantias spirituales extra Deum.
2. Quid possit ratione naturali cognosci de quidditate, & essentia intelligentiarum creaturarum.
 3. Quæ attributa cognosci possint de essentia intelligentiarum creaturarum.
 4. Quid possit ratione naturali de intellectu & scientia intelligentiarum cognosci.
 5. Quid possit de voluntate intelligentiarum ratione naturali cognosci.

DISP. XXXVI. De substantia materiali in communi.

- Sect. 1. Quid sit essentialis ratio substantia materialis & an eadem omnino sit cum ratione substantia corporea.
2. Vtrum essentia substantia materialis consistat in sola forma substantiali, vel etiam in materia.
 3. Vtrum substantia materialis sit aliquid distinctum à materia, & forma simul sumptis, & unione earum.

DISP. XXXVII. De communi ratione, & conceptu accidentis.

- Sect. 1. Vtrum accidens in communi dicat unum conceptum seu rationem obiectivam.
2. Vtrum communis ratio accidentis in inherenta consistat.

DISP. XXXVIII. De comparatione accidentis ad substantiam.

- Sect. 1. An substantia sit prior tempore accidente.
2. Vtrum substantia sit prior cognitione accidente.

DISP. XXXIX. De diuisione accidentis in nouem summa genera.

- Sect. 1. Vtrum accidens in communi immediate diuidatur in quantitatem, qualitatem, & alia summa genera accidentium.
2. Vtrum diuisio accidentis in nouem genera sit sufficiens.
 3. Vtrum prædicta diuisio sit vniuoca, vel analogæ.

DISP. XL. De quantitate continua.

- Sect. 1. Quid sit quantitas, præsertim continua.
2. Vtrum quantitas molis sit res distincta à substantia materia-

rials, & qualitibus eius.

3. An essentia quantitatis consistat in ratione mensuræ.
4. Vtrum ratio & effectus formalis quantitatis continua sit diuisibilitas, vel distinctio, aut extensio partium substantia.
5. Vtrum in quantitate continua sint puncta, lineæ, & superficies, quæ sint veræ res inter se, & à corpore quanto realiter distinctæ.
6. An lineæ & superficies sint propria species quantitatis continua, inter se & à corpore distinctæ.
7. Vtrum locus sit vera species quantitatis continua ab aliis distincta.
8. Vtrum motus, aut extensio eius propriam speciem quantitatis continua constituat.
9. Vtrum tempus sit per se quantitas, peculiarem speciem à reliquis distinctam constituens.

DISP. XLI. De quantitate discreta, & coordinatione prædicamenti quantitatis & proprietatibus eius.

- Sect. 1. Vtrum quantitas discreta sit propria species quantitatis.
2. Vtrum quantitas discreta in rebus spiritualibus inueniatur.
 3. Vtrum oratio sit vera species quantitatis.
 4. Qualis sit coordinatio generum, & specierum quantitatis.

DISP. XLII. De qualitate & speciebus eius in communi.

- Sect. 1. Quæ sit communis ratio, seu essentialis modus qualitatis.
2. Vtrum qualitas in quatuor species conuenienter, & sufficienter diuisa sit.
 3. An quatuor qualitatis species sint inter se omnino distinctæ.
 4. Vtrum diuisio qualitatis in quatuor species sufficiens sit.
 5. An duplicata voces, quibus dictæ species proponuntur, significant essentielles, vel accidentales differentias earum.
 6. Quæ proprietates qualitati conueniant.

DISP. XLIII. De potentia.

- Sect. 1. Vtrum potentia sufficienter diuidatur in actiuam, & passiuam, & quid utraq; sit.
2. An potentia actiua, & passiuæ semper re, vel interdum tantum ratione differant.
 3. Quodnam sit diuisum illius partitionis, quæ definitio illius.
 4. Vtrum omnis potentia sit naturalis, & naturaliter indita.
 5. Vtrum vnicuique potentie proprius actus respondeat, & quomodo.
 6. Vtrum actus sit prior potentia duratione, perfectione, definitione & cognitione.

DISP. XLIV. De habitibus.

- Sect. 1. An sit, & quid sit, & in quo subiecto sit habitus.
2. An in potentia secundum locum motiua acquiratur.
 3. An in brutis sint habitus.
 4. An intellectu sint proprii habitus.
 5. Vtrum habitus sint propter actus efficiendos.
 6. Quid efficiat habitus in actu.
 7. Quos actus efficiat habitus.
 8. Vtrum actus sit causa per se efficiens habitum.
 9. An habitus vno, vel pluribus actibus generetur.

10 Vtrum

- 10 *Utrum habitus per actus augatur & quomodo.*
- 11 *Quale sit augmentum extensiuum habitus, ubi etiam de unitate habitus.*
- 12 *Quomodo habitus minuatur, vel amittatur.*
- 13 *Quotuplex sit habitus, & praesertim de speculativo & practico.*

DISP. XLV. De qualitarum contrarietate.

- SECT. 1. *Quid sit oppositio & quotuplex.*
- 2 *Quanam sit propria contrariorum definitio, eorumque ab aliis oppositis discrimen.*
- 3 *Utrum propria contrarietas inter qualitates, vel omnes, vel solas inueniatur.*
- 4 *An contraria possint simul esse in eodem subiecto, & quomodo possit aliquid ex contrariis componi.*

DISP. XLVI. De intensione qualitatum.

- SECT. 1. *An sit latitudo intensiva in qualitatibus, & quid illa sit.*
- 2 *Cur hac latitudo in solis qualitatibus, non vero in omnibus inueniatur.*
- 3 *An hac latitudo acquiratur mutatione, seu successione continua.*
- 4 *An in hac latitudine deus maximus & minimus terminus. Vbi etiam breuiora dubia expenduntur.*

DISP. XLVII. De relationibus realibus creatis.

- SECT. 1. *An relatio sit verum genus entium realium, ab aliis diuersum.*
- 2 *An relatio predicamentalis distinguatur actu, & in re ab omnibus entibus absolutis.*
- 3 *Quotuplex sit relatio, & quae sit vere predicamentalis.*
- 4 *Quo differat respectus predicamentalis à transcendentali.*
- 5 *Quae sit definitio essentialis relationis predicamentalis.*
- 6 *De subiecto predicamentalis relationis.*
- 7 *De fundamento predicamentalis relationis, & de ratione fundandi.*
- 8 *De termino predicamentalis relationis.*
- 9 *Quae distinctio necessaria sit inter fundamentum & terminum.*
- 10 *An tria relatiuorum genera, ex triplici fundamento re desuerint ab Aristotele diuisa.*
- 11 *De primo genere relationum, in numero, vel unitate fundato.*
- 12 *De secundo genere relationum, in potentia, vel actione fundato.*
- 13 *De tertio genere relationum in ratione mensurae fundato.*
- 14 *Sitne sufficiens dicta diuisio, omnesque relationes comprehendat.*
- 15 *An omnes & sola relationes tertij generis sint non mutuae. Vbi de relationibus Dei ad creaturas.*
- 16 *Utrum formalis terminus relationis sit altera relatio, vel aliqua ratio absoluta. Vbi etiam varia dubia incidenter expediuntur.*
- 17 *Quomodo predicamentum ad aliquid sub vno supremo genere ordinari possit. Vbi etiam de indiuidua distinctione relationum.*
- 18 *Quas proprietates habeat relatio.*

DISP. XLVIII. De actione.

- SECT. 1. *Utrum actio essentialiter dicat respectum ad principium agendi. Vbi etiam de relationibus, extrinsecis & intrinsecis aduenientibus.*
- 2 *Utrum actio ut sit essentialiter respiciat terminum, etiam si immanens sit, ideoque etiam illa in hoc predicamento collocetur.*
- 3 *Quis ex dictis respectibus sit magis essentialis actioni, ita ut inde sumat speciem.*
- 4 *Utrum actio ut sit dicat respectum ad subiectum inhesionis, & quodnam illud sit.*
- 5 *Quae sit actionis essentia, quae causa, quae proprietates.*
- 6 *Quot sint species, & genera actionum vsque ad supremum genus.*

DISP. XLIX. De passione.

- SECT. 1. *Utrum passio in re ipsa distinguatur ab actione.*
- 2 *Quomodo passio ad motum vel mutationem comparetur, & quid tandem passio sit.*
- 3 *Utrum de ratione passionis sit actualis inhesio, vel aptitudinalis tantum.*
- 4 *Utrum passio successiua, & momentanea huius generis sint, & quomodo sub illo differant.*

DISP. L. De Quando, & in vniuersum de Durationibus.

- SECT. 1. *Utrum duratio sit aliquid distinctum in re ab esse rei durantis.*
- 2 *Quae sit formalis ratio durationis, per quam ratione distinguatur ab existentia.*
- 3 *Quid sit aeternitas, & quomodo à creatura duratione distinguatur.*
- 4 *Includatne aeternitas in sua formali ratione aliquem respectum rationis.*
- 5 *Quid sit aenum, & quomodo à successiuis durationibus differat.*
- 6 *An aenum essentialiter etiam differat ab aliis durationibus permanentibus creatis.*
- 7 *Hebeantne res corruptibiles permanentes propriam durationem, & qualis illa sit.*
- 8 *An res successiuae propriam habeant durationem, quae tempus vocatur.*
- 9 *An tempus in re distinguatur à motu.*
- 10 *Utrum esse mensuram durationis alicui tempori conueniat.*
- 11 *Quae res hoc tempore mensurentur.*
- 12 *Quae duratio ad predicamentum Quando pertineat, & quomodo illud constituat.*

DISP. LI. De Vbi.

- SECT. 1. *Quid sit Vbi in corporibus, & an sit aliquid intrinsecum.*
- 2 *An Vbi sit locus corporis, ita ut per illud solum vere dici possit esse in loco.*
- 3 *Utrum etiam in substantiis spiritalibus sit verum & intrinsecum Vbi.*
- 4 *In quibus differant, vel proportionem seruent inter se Vbi spiritus & corporis.*
- 5 *Utrum Vbi solius substantiis conueniat, vel etiam accidentibus.*

6 Quomodo

- 6 Quomodo distinguendum, & ordinandum sit Predicamentum Vbi, quare proprietates illi tribuantur.

Disput. LIV. De Ente rationis.

- Señ. 1. Quidnam sit situs, & quomodo ab Vbi differat.
2 Quomodo species, genera, & aliqua proprietates, possint situi attribui.

Disput. LV. De Habitu.

- Señ. 1. Quidnam Habitus sit, & quomodo à Substantia & qualitate differat.
2 Quomodo species, genera, & aliqua proprietates Habitu tribui possint.

Disput. LII. De Situ.

- Señ. 1. An verè aliqua rationis entia esse dicantur, & quomodo sub ente sint, qualeve esse habeant.
2 An ens rationis habeat aliquas causas, & quam illa sint.
3 An rectè diuidatur ens rationis in negationem, priuationem, & relationem.
4 An sufficienter diuidatur ens rationis in dicta tria membra, vbi tota varietas entium rationis, quæ occurrere potest, explicatur.
5 Quid commune sit, quidve proprium negationi & priuationi.
6. Quot sint modi relationum rationis, & quid omnibus commune sit, quid verò proprium.

RATIO